

Serçeler

Category: Kitapcy,Sözler

написано kitapcy | 24 января, 2025

Serçeler SERÇELER

Pencereye vuran rüzgârın uğultusu bir kadının ayak sesleri gibi üzerime doğru geliyor. Kalbimi her an bu derin rüzgâra kaptırabilirim. Peşinden ötelere sürüklenebilirim. Ve dahası gökyüzünde akşamın karanlığında yuvalarını bulamayacak ölümcül kuşlar kol geziniyor. Muhtemelen yuvalarına giderken bu gece hepsi ölecek. Kuşların öleceklerine bu kadar emin olmamın sebebi var. Bu gün kuş sürüsü kâhyalığını yaptığı çiftliğe kondu. Fare zehrine bulanmış ve tarlanın tam ortasında patlamış darı çuvalına saldıran kuşlar onları yediler. Fark ettiğimde sırtımdan çıkardığım ceketimi kuşlara doğru savurdum. Havaya uçmakta istekli ve aceleci değillerdi.

Kuşlar deyince; bunlar aptal bilinen o kargalardan değildi. Kaldı ki kargalar aptal görünümünün altında müthiş bir zekâ saklarlar. Bu kuşlar küçük serçelerdi. Daldan dala konan çok da sürü hâlinde yaşamayan ama aynı saatte dışarı çıkıp aynı saatte yuvalarına dönen o minik kanatlı yaratıklardı. Tarlaya konan serçeler, kahverengiden griye çalan kanatlarını gökyüzüne doğru çırtıklarında kaçının bu ölümcül darıları yediğini sayamadım. Zehirli darılar çiftlikte yuvalanan büyük fareler içindi.

Mısırların, yazdan kilere depolanmış buğdayın içinde hatta hayvanların ahırında onlara rastlar olmuştuk. Hepsinden iğrenci bir gece yattığım yatağın içine bir fare girmişti. Yataktan fırladığım gibi, yerde gezinen diğer farenin üzerine basmış hayvancığın ayaklarımın altında ezivermiştim. Farenin ince tırnakları etime saplanınca onları öldürmek boynumun borcu oldu. Evin beyine telefon açıp durumu bildirdim. O da bize Ankara'dan bir çuval zehirli darı yolladı. Darı, çiftliğe geldiğinde çuvalı sırtlayan Serhan, dallardan birine çuvalı

takınca çuval delinip alt kısmını saran ipliği bir anda açılıp onca darı yerlere dökölüverdi. O ara etrafı temizlemek için ben ve diğer çalışanlar ahıra doğru yürüyüp süpürge, faraş ve kap aramak için dağıldığımızda darılar tarlanın ortasında öylece saçılıp kaldı. Geri döndüğümde kuşları darının başında yemlenirken gördüm. Ceketimi çıkarıp kuşların üzerine doğru yürüdüm. Onlar midelerine indirdikleri zehirli darılarla gökyüzüne uçup gittiler. Bizler, etrafa saçılmış fare yemleri toplayana kadar akşam ezanı bastırdı. Zehirli darıların birazını da el feneriyle toplamaya çalıştık. Ne kadar başarılı olduğumuzu ancak ertesi günün ışıkları çiftliği aydınlattığında anlamış olacaktık ama bütün uğultusuyla rüzgâr, pencereye doğru esiyordu. Sabaha doğru kocaman yağmur bulutu bu çorak tarlalara rahmetini bırakmış olacaktı. Eğer böyle olursa zehirden arta kalanları temizlemek toprağa kalacak. Çorak da olsa bu güzelim toprağa mı üzüleyim zehri yiyip yutan o zavallı kuşlara mı? Üstelik zehirli darıların birazını kuşlar yedi, yerlere dökülenleri de akşam karanlığı bastırıldığı için biz göremedik. Sizin anlayacağınız zehirden elde kalan ancak çuvalın yarısı. Bu kadar zehir fareleri öldürmek için yetecek mi? Bu çiftliğe elimden geldiği gibi bakamadığım için akşamdan beri emrim altında çalışanlara kan kusturdum. Herkes işini adam gibi yapsaydı bütün bu olanlar yaşanmayacaktı.

Yağmur kapıda demiştim ya işte geldi. İnce sepken, yattığım odanın camına vurmaya başladı. Çok geçmeden hızlandı. Akşam yemeğinin üzerine yediğim tereyağlı ekmek mideme oturup gözlerime ağırlık yaptı. En iyisi uyumaktı. İşin kalanını sabahın aydınlığına bırakmak daha mantıklı görünüyordu.

Gece, yağmur bütün şiddetiyle yağdı. Sabah olunca biraz ileride bulunan demir yolundan geçen Anadolu ekspresinin gürültüsüyle uyandım. Bu sabah etrafta bir tuhaflık vardı. Pencere kenarındaki kurumuş saksıların kenarına konan serçeler ortalarda yoktu. Kalın perdeyi elimle aralayıp dışarıya bakındım. Galiba köyün bütün serçeleri zehirli darıdan

nasiplenmiş gibiydi. Etraf sessizdi. Kuşlardan eser yoktu. Ötelere baktım. Orada kümelenen solgun ağaçların dallarında olabileceklerini düşündüm ama yoktular. Yer yarılmış da bütün serçeler yerin içine girmiş gibiydi. Bu bana çok acı verdi. Belki dünkü fırtınadan sonra hâlâ yuvalarından çıkamamışlar diye iyimser düşünceye kendimi teslim ettim. Beklemekte fayda vardı.

Yan odalarda yatan çalışanlara bu durumdan hiç bahsetmeden mutfakta hazırlanmış kahvaltı için aşağıya indim. Kahvaltıda taze köy yumurtası, beyaz peynir ve tereyağlı ekmek kızartması vardı. Gel gör ki kimsede yemek yiyecek mide kalmamıştı. Haftalardır farelerle boğuşmaktan elimizi yemeğe uzatamaz olmuştuk. Bugün çiftlikte ne yapıp edip bu iğrenç duruma son verecektim. İlk iş zehri gereken yerlere yerleştirmek oldu. Ardından da hasada bıraktığımız arpa tarlalarına doğru yol aldım. Bütün gece bereketli kollarından su tanelerini esirgemeyen gökyüzü, toprağın suya doymasına sebep olmuş, geniş, çorak tarlalar boz rengi balçık halini almıştı. Çalılıklara doğru yürümeye başladım. Yürürken zorlanıyor çizmelerim çamura saplanıyordu.

Derken çalılıkların altında ölmüş serçelerle karşılaştım. Birini elime aldığımda küçücük ayaklarında sıcaklığı hâlâ duruyordu. Canı yeni çıkmışa benziyordu. Bir toprak parçası kazıp onu gömdüm. İleriye yürüdüğümde birkaç ölü serçeyle daha karşılaştım. Arazinin ilerisine doğru yürüsem daha başka ölü serçeleri de görebilirdim ama ayaklarım tutmadı. Gerisin geri çiftliğe döndüm.

Adamlara talimat verip bütün farelerin çiftlikten sürülmesini ve hiçbirinin ölüsünü görmek istemediğimi söyledim. Çalışanlar, kâhyalarının sinirden böyle davrandığını düşündüler oysa yanılıyorlardı. Ölen serçelerden kendimi sorumlu tutuyordum. 0 günden sonra, çok uzun süre serçeleri göremedim. Alaycı kargalara kalmıştık. Kar bastırınca başka kuşlar çiftliği süsledi ama onlarda kurşun renkli kanatlı serçelerin sıcaklığı yoktu.

Serpil TUNCER. Sözlür